

fabrikker; der laves ikke Sukker i Nykøbing, som kan udgaa til Forbrug. Saa staar der noget om, at det kommer fra et stort Fælleslager. Det er noget ganske usikkert, men i alle Tilfælde, selv om vi regne med det, se vi dog, at der er over 29 Millioner kg Puddersukker, som gaar ud uden at være raffineret, og saa se vi, at der er 44 Millioner kg, der svare den laveste Grænse, 4,95, og kun omkring 20, der svare den højeste Grænse, 7,5. Naar vi lægge alt det sammen, ville vi se, at de have faaet en billig Afgift af alt deres Puddersukker, de komme til at svare 1/2 Øre mindre i Afgift, og de ere blevne fri for Raffinaderierne herhjemme, og derfor have de, som jeg sagde før, faktisk fundet en forøget Beskyttelse derved.

Maa jeg saa gøre opmærksom paa, at da jeg i 1908 kæmpede for, at vi skulde have faaet Lov til at indføre Roesukker til Raffinaderierne herhjemme, for at de kunde konkurrere, lykkedes det mig at faa gennemført, at bestaaende Raffinaderier, der vare i Drift, naar Loven traadte i Kraft, kunde faa Lov til at indføre indtil 10 Mill. kg til den samme Afgift som den indenlandske. Det førte til, at et af Raffinaderierne indledte Forhandlinger med danske Landmænd, Roedyrkere, først i Horsenseggen, senere i Køgeeggen og saa i Slagelseeggen, og det har nu endelig af født den Lawaetzske vestsjællandske Sukkerfabrik. Det sagde jeg ogsaa den Gang; at uden at der kommer Roefabrikker, hvor der er Landmænd med, som dyrke Roer, er det ikke muligt at lave Konkurrence. Sukkerfabrikken paa Vestsjælland kan selvfølgelig tage Konkurrencen op med samme Kraft som De danske Sukkerfabrikker. Den kan faa den selvsamme Beskyttelse, den kan sælge sit Roesukker herhjemme, om den vil, og den kan skride til at lave Raffinaderi og raffinere selv. Men endvidere have vi et Særsyn, nemlig at derovre i Holstebro er kommet et Raffinaderi. Jeg hævdede jo den Gang, at Raffinaderier i Virkeligheden ikke kunde bestaa, og saa kunne De altsaa svare mig og sige, at der alligevel er et Raffinaderi ovre i Holstebro. Men dermed hænger det saaledes sammen, at da Grossererer Sthyr, som drev sin store Kartoffelmelsfabrik, paa Grund af de stigende Kartoffelpriser ikke kunde klare sig med at lave Kartoffelmel, holdt han op med det. Men saa havde han sine store Bygninger, og da han var en gammel Sukkermand, stor Grossist og Importør i Sukker, vilde han benytte Lejligheden til at forsøge at raffinere Sukker.

Han kan selvfølgelig kun gøre det med Tab, for han skal svare 5,90. Han skal med andre Ord begynde 1 Øre dyrere end De danske Sukkerfabrikker, og naar han skal det, er det nemt at se, at han ikke kan klare sig. Desuden har han Fragten at betale for det, han skal indføre fra Tyskland, men det regner jeg ikke saa meget med, for det er i Virkeligheden ligegyldigt, om man sender en Vare til Holstebro fra København eller fra Hamborg. Men han skal begynde omkring 1 Øre dyrere end de andre, og følgelig kan han ikke konkurrere. Naar han gør det alligevel, er det, fordi han er en stor Købmand, der har sine Kunder og tager sine Tab paa den Artikel, og maaske venter han ogsaa, at der kommer andre Tider. Men naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) roste De danske Sukkerfabrikker saa vældigt, synes jeg ikke, de fortjene det, naar man ser paa Arten af den Konkurrence, de føre overfor Grossererer Sthyr. Hvis nogen af hans Kunder vil have dansk Puddersukker, kan han selvfølgelig ikke selv faa det at købe hos De danske Sukkerfabrikker, og hvis nogen Grossist i Danmark vover at sælge et eneste Pund Sukker til Sthyr, kan han ikke mere faa et eneste Pund Sukker hos Fabrikkerne. Saaledes have de slaet alle de Mænd og Fabrikker ned, de kunde, og hvis Sthyr ikke var det store Handelshus, den rige Mand han er, som kunde tage denne Konkurrence op, blev han ogsaa slaet ned.

Hvis den højtærede Finansminister havde været til Stede, vilde jeg i denne Forbindelse have henledet hans Opmærksomhed paa, at det er ganske uværdigt af Staten at søge Proces med Grossererer Sthyr og nægte ham den Avance, han havde ifølge Toldloven, at han et Aar maatte indføre Sukker til den samme Afgift som indenlandsk Roesukker. Det har Generaldirektøren for Skattevæsenet nægtet ham, og der føres den Dag i Dag Proces derom. Nu gad jeg nok vide, hvorfor ikke Grossererer Sthyr 4 Ø. pr. kg ere lige saa gode som Direktør Gammeltofts 4 Ø. pr. kg. Jeg synes, Staten skulde holde sig ganske udenfor den Sag og ikke favorisere De danske Sukkerfabrikker og derimod bekriige en anden Mand, som søger at lave Konkurrence. Vi andre Borgere maa jo være glade, naar en Mand, selv med Tab, vil drive Konkurrence for dog at holde Sukkeret nogenlunde nede i Pris. Jeg vilde gøre opmærksom paa dette, da jeg var den, der